

Jensen, Chr.	Lunde.
Jensen, L.	Madvig.
Jesperfen.	Monrad.
Johansen.	Neergaard.
Jørgensen. *	Norgaard.
Knudsen, J.	Nlesen.
Kofoed.	Oppermann.
Krieger.	Ostermann.
Larsen, Chr.	Ottesen.
Larsen, J. E.	

Fraværende.

Boulsen, C. M.	Damgaard.
Novsing.	Fenger.
Schack.	Fuglede.
Simonsen.	Grundtvig.
Skau.	Hall.
Sponneck.	Heggelund.
Stoekfleth.	Hjerrild.
Thomsen, D.	Hoffmeyer.
Timm.	Hæfferup.
Winther.	Jagd.
Andresen.	Jugstrup.
Bardensfleth.	Kampmann.
Boisen.	Knudsen, P.
Broberg.	Lyffe.
Bunzen.	Marckmann.
Clausager.	Mourier.
Clausen.	Otterstrøm.
la Cour.	

Man gif derpaa over til Fortsættelsen af 3die Behandling af „Forflag til Lov om Afhændelsen af det til Lehn, Stamhuse og Fideicommissfer hørende Bøndergods“. § 1 med det til denne Paragraph stillede Ændringsforflag fattes først under Forhandling.

Masmussen: For mange Aar tilbage, da var der et Lidsrum, hvor det ikke bragte synderlig Fordeel at være Eier af Bøndergods, men det var snarere et Tab. I den Tid var det almindelig Skik og Brug, at Bønderkarlene bleve tvungne til at tage Gaardene i Besiddelse, men den daværende Eier af Samsø fandt paa en Løkkemad, for at bringe Bønderkarlene til at overtage Gaardene. Han sagde nemlig til dem: naar I ville sætte Jordlodderne, saa skulle I faae Eiendomsret til Gaardene, og dette hjalp, Bønderkarlene indløbe sig derpaa, men den, der vandt derved,

var Godseieren; han blev nemlig fritagen for at opreise de nedfaldne Bøndergaarde, og han behøvdte de Rettigheder, han hidtil havde havt, nemlig hans Ret til at forhøje Indfæstning, Landgilde osv., og efter den senere Lovgivning er han bleven fritagen for at anskaffe Besætning, forsaavidt den maatte mangle, nemlig Heste, Plouge, Harver, Seletøier osv. Al denne Byrde blev væltet over paa Fæsterne. Nu er det vel sandt, at disse Jordlodder i Regelen bortfæstes til dem, som eie Bygningerne, men paa Grund deraf have de Grunde, hvorpaa Bygningerne staae, i Forbindelse med Bygningerne, opnaaet en Værdi af 3, 4, ja indtil 5,000 Rbd. Dersom det nu forholder sig rigtigt, at Lehnsbesidderen har Ret til at bortfæste Lodderne til hvem han vil, vil det ofte hænde, at den, som eier saadanne Bygninger, vil miste den Capital, der staaer deri, og, dersom dette kan blive Tilfældet, saa er det saameget mere nødvendigt, at det af mig stillede Ændringsforflag bliver antaget, thi, saaledes som Forholdet nu er, er der mindre Sandsynlighed for, at Eieren overdrager Jorden til Andre end dem, som eie Bygningerne, thi det er jo dog forbundet med betydelig Dvoffrelse af Penge at opføre nye Bygninger paa Jordlodderne; Lehnsbesidderen fæster altsaa hellere bort til dem, der eie Bygningerne, end han selv opfører nye Bygninger, og det er heller ikke sandsynligt, at Andre indlade sig paa en saadan Hazardcontract at opføre nye Bygninger, som det for dem, der komme i Besiddelse af dem, er uvisst om, hvor lang Tid de ville blive i denne Besiddelse, fordi de slet ikke sikke deres Arvinger den Capital, som er anvendt til Bygningen. — Ved den Lov, som her foreligger, vil man atter give Lehnsbesidderen en ny Rettighed, idet man løser de Baand, der hidtil have hvilet paa Godset som Lehn, og jeg mener derfor, at, idet man giver Lehnsbesidderen en saadan ny Rettighed, saa er det ikke mere end billigt, at man samtidigt dermed idetmindste sikker Eieren af Gaardene den Capital, som indestaaer i deres Bygninger paa Godset. Jeg veed, at man maaffee vil sige, at, hvis en saadan Bestemmelse som den, jeg har foreslaaet i Ændringsforflaget, blev vedtaget, saa kunde det see ud, som om Fæsteren